

עלים

עליון קבוץ סעד

בע"ה ד' בכסלו תשפ"ד | פרשת תולדות | 17.11.23 | גליון מס' 3319

מלחמת 'חרבות ברזל'
העליון במלון - גליון 5

בוא שלום! מילים אמיות, נוסח אכזבי: יוסף אחאי, לחן אמאי (קנון)

בוא, שלום! הבא מרגוע
כי עינפנו כְּבָר לָדָם.
בוא, שלום! רפא את רֵעַ
יָצַר לֵב כָּל הָאָדָם...

בוא, שלום! עד אָנָּה חָרַב
תְּחַרֵּץ מִשְׁפֵּט-מִשְׁפָּח:
עד מְתֵי כְּחִיתוֹ טָרַף
יָאָרֵב עוֹד אַח לָאָח?!

בוא, שלום! נָשׁוּב לְזָרַע
וְהֶאֱרָץ לֹא תִשָּׁם.
בוא, שלום! הִבֵּא מִרְגוּעַ
כִּי עֵינֵפְנוּ כְּבָר לָדָם.

(המיואה לדבוס דליה דן)

עבת שלום

ל"ז השבת כר' " תולדות" - ה' בכסלו תשפ"ד - מלון נבו ים המלח

מנחה גדולה 13:15

16:19 הדלקת נרות

16:30 מנחה

קבלת שבת, דבר תורה וערבית.

שיעורו של הרב ארי סט

18:00 - 20:00 סעודת ליל שבת

20:30 - מעגל נשים עם נעמה פלסר:

"מן המיצר למרחב י-ה: לנוע בין האתגרים למשאבים - כלי וויסות ומשאבים בהשראת התהלים" -
(אולם אשל -1)

וביום השבת

7:00 עד 11:00 סעודת בוקר

8:00 - שחרית

11:00 - פרשת שבוע - יצחק שלומי (אולם אשל -1)

11:00 - תפילת ילדים (בלובי)

13:15 מנחה א

13:30 עד 14:30 סעודה שלישית (בשרי)

16:15 - מנחה ב

16:40 שיעורון עם נעמה סט ואמירת תהלים (בית כנסת קטן -1)

17:17 - צאת השבת - ערבית והבדלה בלובי

18:00-20:00 - ארוחת ערב.

מלף טוב ורוב שמחות

לבת המצווה המתוקה -

באריה

להוריט דקלה ואחיה הימן

לסבתא ולסבא מיכל ואיתן הימן

לסבתא רבתא מריט שלמון

לך ברכות מקרה לב

לסבתא שרה א'קסון

להוריט דניאלה ותדהר א'קסון

לאחים ולכל המשפחה

לכבוד בת המצווה החמודה -

אביה

שנלכה לשמחות רבות בימי שלום וביטחון!

כרשת תולדות

"ואלה תולדות יצחק בן אברהם, אברהם הוליד את יצחק"...

אם יצחק הוא בנו של אברהם, מדוע נזקקת התורה, (שאינן זו דרכה), להוסיף: "אברהם הוליד את יצחק"? המפרשים מסבירים שזו דרכה של התורה להעביר את רעיון העברת המסורת מדור לדור, ועד כמה חשוב שכל אחד ואחת מאתנו יישא בציקלונו את מורשת אבותיו, ויממש אותה – הוא, בניו ובנותיו, לעולמי עד. השבת פרשת "תולדות" אנו מציינים את יום הולדתו המאה ואחת של אבינו - יהודה בר"ט ז"ל. אנו מאמינים שאבא, כמו שאר חברותיו וחבריו הראשונים, הגישו לנו "על מגש של כסף" את יצירת הפלא הנקראת: **סעד**.

כמה חזון ותעוזה היו בהם, כשהחליטו לעזוב הכל ולנטוע את ביתם בנגב, מול שערי עזה. אבא היה נדבך מרכזי במרקם החברתי בקיבוץ שלנו.

רוחו הטובה וההומור החרף שלו ליוו את מעגלי החיים של כולנו ב"סעד היושבת גנים".

עבד ברפת שכה אהב שישים שנים ארוכות, שכולן חגיגה מתמשכת.

ידע לאכול טוב, לשתות (חריף), לשמוח - ובעיקר לשמח.

שנא מתנות ואהב לעבוד קשה כדי להגשים את ערכיו ואמונותיו.

היה אוהב בריות, וחביב עליהן במיוחד.

קרא וכתב ספרים הרבה, ראה בהם השלמה למה שחסר לו, כאשר הפסיק את לימודיו בגיל 16, כדי להקים נקודה נוספת על מפת ארץ ישראל.

החוכמה, השנינות, הרגישות והשכל הישר שלו חסרים לנו מאוד בימים הקשים העוברים עלינו.

הוא השאיר אחריו מורשת עמוקה מני-ים, של זוגיות מבורכת, אחווה, חברות, צניעות והסתפקות במועט.

מעט מן המעט, ברמזי רמזים, מ"אלה תולדות יהודה בן אהרון לבית בר"ט".

אנו מודים לאל עליו יומם ולילה.

דני וחנלה, בוקי ואירית, חגית ומתניה, עמוס וזהבה.

תהי נשמתו צרורה בצרור אהבתנו. ☞

צאוס כרט

קהילת סעד משתתפת בצערה הכבד של חברתנו

אסתר עקיבא

ושולחת תנחומים לה ולכל המשפחה

עם פטירתה של אחותה-

פריידל רחל גרינברג ז"ל

מן השמיים תנוחמו.

תאר ד"אס אספידה את רוצ לופין ז"ל בהלווייה בהר הרצל

רוז, רוזלך, רוזי שלנו, רוז שלי.

אני עומדת כאן עכשיו בחולצה ורודה שכל כך לא מאפיינת אותי, אבל כל כך מאפיינת אותך! הראש והלב עדין מסרבים להאמין שאת, שהיית כל כך חיה, כל כך צבעונית ושמחה מהחיים, כל כך חזקה, כל כך נוכחת בכל מקום - ממש מגנט אנושי, איך יכול להיות שממך צריכים להיפרד?!

אני זוכרת את שיחת הטלפון עם רונית ואורלי מטעם גרעין צבר שהתקשרו לבשר לנו שיש "שידוך" שמתאים בול למשפחה הרועשת שלנו... אבל יש עניין אחד שצריך לדעת - היא טבעונית - הן אמרו, נראה לכם שתתמודדו עם זה? ואז זה קרה - הקליק..

הגעת אלינו לראשונה לסעודת ערב שבת, שיער צבוע בכחול, שמלה בצבעים בוהקים, חיוך ענק ומקסים, ואנרגיה-וואו! כמה אנרגיה של שמחה ואהבה!

תוך מאית השניה נעלמו כל הספקות והחששות. הצטרפת למשפחה! כאילו היית איתנו תמיד.

הילדים התאהבו בך וראו אותך כאחותם הגדולה, עידן ואני הרגשנו שקיבלנו עוד בת.

ולונה קישקשה בזנב בהתרגשות בכל מפגש איתך.

ליוונו אותך בכל הטקסים ובנקודות ציון חשובות במהלך השירות, התרגשנו איתך בכל שלב בהתקדמות שלך במג"ב ובחלומות לעתיד.

חגגת איתנו שבתות, חגים וחופשות, אירועים משפחתיים משמחים ועצובים. היית חלק בלתי נפרד מחמולת גיימס - איזנר כולה, במלוא מובן המילה.

בשבילך עידן למד להכין תבשילים טבעוניים... ואם כבר מבשלים אז לבשל מספיק גם לשבת וגם שתקחי איתך אוכל לשבועיים הבאים בבסיס. ארוז יפה במנות-מנות שרק צריך להכניס למיקרו ולחמם, רק שלא תהיי רעבה, כי לדאוג לאוכל לעצמך לא תמיד זכרת או הספקת...

רוז, את, ברגישות הכל כך אופיינית לך, בכל פעם שהיה אירוע חריג בעיר העתיקה, דאגת לשלוח לי הודעה שאת בסדר, להרגיע אותי..

ביום שני בבוקר לא שלחת... ואז אני דאגתי ושלחתי לך הודעה. את ההודעה הזו עד לרגע זה לא קראת ולא סימנת ב✓ כחול שירגיע אותי שהכל בסדר...

זכינו בך, רוז, נערה צבעונית תרתי משמע, טבעונית וציונית בנשמה, ועם שמחת חיים שמשפיעה על כל הלבבות הסובבים אותה.

רוז. אני עומדת כאן ונפרדת ממך בפעם האחרונה בחולצה שהכנו והלבשנו בה את הילדים, לכבוד סיום מסלול, חולצה בצבע ורוד זוהר, בדיוק כמו שאהבת והיית...

תשובות:

1. פינלנד. 2. אפקט קולי פופולרי המושמע כאשר דמות כלשהי בסרט נפגעת, נופלת או מושלכת. 3. קליעה, קשתות, הטלת כידון. 4. גיי די סלינג'ר. 5. מכון ויצמן. 6. רוביק דנילוביץ. 7. דניאל. 8. חמסה. 9. יורט. 10. תופעה של שבר בחומר מוצק כתוצאה מפעולת מאמץ מחזורי, במאמצים נמוכים בהרבה ממאמץ הכניעה הרגיל של החומר.

תשובה לשאלת אקטואליה: רומניה.

הסיפור שלנו מהשבת השחורה

בשמחת תורה אירחנו זוג חברים טובים. בשעה 6:30, כמו כולם, נפגשנו בממ"ד בפיג'מות ובמבטים מבוטלים בניסיון להבין מה קורה פה... (יצויין שבועז ואני היינו ערים ממילא, עקב לילה לבן של עברי ☺). אחרי בערך 40 דקות בממ"ד, ניצן התעורר. הוא מסתכל עליי בפרצוף מוזר. אני אומרת: "פצקי, כולנו פה איתך בחדר... זה מוזר או שזה כיף?" והוא עונה בחיך: "זה כיף!".

אחרי כמה דקות שמענו צעקות בחוץ. פתחנו את הדלת וראינו מרחוק דמויות רצות... ניסינו להבין מה קורה שם אבל הן נעלמו. דפנה, החברה שהתארחא אצלנו, אמרה "הם לבושים בבגדי שבת, אלה אנשים מכאן!", אוראל בעלה אמר "הם נראים עובדים זרים ואבודים". אחרי עוד כמה דקות שוב אנשים רצים באזור החניה של הגנים. הסתכלנו מה הם עושים, והם התקרבו לשורת הבתים של שרה רוזמן ויוסלה קארו.

ראינו ארבעה חבריה צעירים אחוזי אימה. קראנו להם שיבואו, ושאלנו אם הם צריכים עזרה. את המבט שלהם לא אשכח. מעולם לא הרגשתי חוף מבטחים עבור מישהו כמו שהרגשתי באותם רגעים. כאן המקום לציין, שלקח לנו זמן להבין מה קורה בחוץ... עד שפתחנו פלאפונים, וגם אז לא לגמרי עיכלנו. היינו עסוקים באירוח החברים מהמסיבה. הושבנו אותם במרפסת וניסינו להרגיע... הבאנו קפה ועוגה, וחזרנו שוב ושוב על משפטים כמו "ככה זה כאן, זה יכול להיות מבהיל אבל עוד מעט יהיה אפשר לצאת ותוכלו לחזור הביתה"...

החברה ניסו לספר דברים, ניסו להראות לנו מה הם רואים בפלאפון אבל התעקשנו לא להיחשף סתם לחדשות באמצע החג. הם בקושי הצליחו לדבר, וכיוון שהילדים היו ערים ולא רצינו שייבהלו, ביקשנו בעדינות לא לספר דברים מפחידים כי אנחנו מנסים לשמור על אווירה רגועה (מיותר לציין שלא הבנו כלום ושום דבר - מהיכן באו ומה קורה בחוץ). כשהבנו שצריך להיכנס לבתים, סגרנו את הדלת ונכנסנו פנימה. ארבעה נערים מבוהלים יושבים במעלה המדרגות של הבית שלנו ועונים לשיחות ללא הפסקה, כאשר במקביל אנחנו מנסים לשחק עם הילדים ולשדר רוגע ושגרה. אחרי בערך שעה, פתאום הגיעו בריצה עוד שני חבריה, כשאחד מהם מדמם מהיד ומסביר שירו עליו. אז כבר הבנו קצת יותר שיש פה משהו גדול יותר...

בעזרת אריאל סאסי (ששאל אותי בשיחת הטלפון לגבי האורחים המפתיעים שלי: "רתם, את בטוחה שהם לא מחבלים?") שם הבנתי באיזה כאוס אנחנו...), שלחנו אותם לבית שקמה ומשם המשיכו לביתם. ב"ה לפני שבועיים קיבלתי מהם הודעות נרגשות על כך שהם מודים לנו שהיינו חלק מנס ההצלה שלהם. התנצלתי וסיפרתי שבאותם רגעים ממש לא הבנו מאיזה תופת הם הגיעו, ואולי לא היינו מספיק רגישים...

בשעה 10:30 בועז כבר הוקפץ למילואים, והיה חדר מטרר לצאת כמה שיותר מהר. אני לעומת זאת הטלתי וטו ואמרתי שאני לא נשארת בלעדיו (הוא היה חמוש). לאחר התלבטות עם יאצ בטלפון, הבנו שמותר לנו לעבור להורים שלי ברגל. ביקשנו מהחמ"ל שמישהו יגיע ללוות אותנו בנוסף לבעוז. אחרי זמן מה שמענו צעקות מחוץ לדלת. כולנו עם פרצוף מבוהל. בועז שולף את האקדח ומוכן למה שיבוא... אנחנו צועקים: "מי זה?" ולא שומעים מענה. צועקים שוב... מפוחדים מאוד. פתאום קול מוכר עונה: "זה ניצן לנדאו! בוזי תפתח!!! איזו הקלה..."

השיירה יוצאת לדרך: בועז ראשון עם אקדח שלוף ועגלת תינוק ביד השניה, אחריו אני עם ניצן על הידיים, דפנה, חברה שלנו, עם עברי על הידיים, אוראל החבר עם עגלה נוספת ובתוכה ארוחת החג שחיממנו על הפלטה, ניצן לנדאו סוגר מאחורה עם אקדח, ומחזיק את המזוודה שלנו על כיסא האופניים שלו... תמונה שלא אשכח.

לב פועם מהר וחזק ופחד מוות אמיתי. לאורך הדרך שומעים רעשים ויריות ככל שמתקדמים לכיוון השכונה וכפר עזה. שם התאחדנו עם המשפחה שלי ונרגעתי קצת יותר... בועז, אוראל ויובל הספיקו לצאת לסייע לכיתת הכוננות לפני שיצאו למילואים. את בועז פגשתי לראשונה ביום רביעי שעבר, אחרי כמעט חודש שלא התראינו.

רתם קאמ

נס השבת השחורה נס

סיפור נס השבת השחורה שלנו מתחיל כבר ביום שני בלילה, ארבעה ימים לפני התופת הגדולה. מצאנו למשאית הבית שלנו קרחת יער יפה **בחניון רעים** והתלהבנו - בסוף השבוע תכננו לחגוג יחד עם עוד כ-30 איש יום הולדת לחברה, והנקודה נראתה לנו מושלמת. הלכנו לישון בהתרגשות גדולה.

בבוקר התעוררנו וסביבנו גדרות מתכת ומשאיות עמוסות ציוד. פקח קק"ל העונה לשם 'לוגסי' הגיע כדי לפנות אותנו. לוגסי קידם אותנו בחיך ואמר שאנחנו לא יכולים להישאר כי במקום מתוכננת בסוף השבוע **מסיבה ענקית** ובה כ-3000 משתתפים. הוא שאל לאן נלך וענינו שכנראה נחגוג בחורשת סעד או ב"חץ השחור". לוגסי חיך ואמר מילים שיילכו איתי לעד: "כבר כמה חודשים אני רואה אתכם מסתובבים בחורשות קק"ל באזור, ותמיד אתם משאירים את המקום יותר נקי משקיבלתם אותו, לכן אכוון אתכם לנקודה שם אף אחד לא יפריע לכם. שמה בערבית 'באשאושה' ('חניון יעקב הררי' שעל נחל הבשור, בין רעים למגן, עמוק בשטח)". על אף ההיכרות העמוקה שלי עם חניוני הנגב המערבי, לא הכרתי את הנקודה שהתגלתה כשקטה ומבודדת.

ביום שישי חגגנו עם החברים והתעוררנו **בשבת בבוקר בשעה 06:20** לקולות פיצוצים חזקים. כמה חברים ארזו את עצמם וברחו במהירות, ונשארנו 16 איש בחורשה. לאורך היום כולו היינו חשופים בשטח, שמענו יריות מנשק קל, ראינו מסוקים תוקפים, רכבים נמלטים, ולקראת אחר הצהרים עמדנו בענן אין סופי של אפר, וגם הרחנו את שריפת הבתים ברעים. קיבלנו ידיעות מקוטעות על המתרחש, על החדירות לנחל עוז וכפר עזה, אבל לא הצלחנו ליצור קשר עם הצבא ופיקוד העורף, ולא היה מי שייתן לנו תשובות לאן לברוח ומתי. דאגנו למשפחות שלנו והיינו חסרי קרקע וידיעה לאורך שעות.

הבנתי שאנחנו בנקודה מרוחקת, והפחד הגדול שלי היה על סעד ועל בתנו שי, ששהתה כל השבת בממ"ד אצל ההורים שלי.

לקראת ערב הלחץ בקבוצה עלה ורבים רצו לנסוע הביתה, אך משהו בי התעקש שעדיף לחכות בנקודה הנעלמת מאשר לצאת אל הלא נודע. בשעה חמש וחצי הופיעו לפתע שני טנקים שפתחו את הציר בין צומת מעון לחוות טל-אור.

כשהטנקים הגיעו עברנו חווית אימה אמיתית ומוחשית. עקב השמועות שהמחבלים גנבו רק"מ צה"לי (=רכב קרבי משוריין) וצידוד התותח לעברנו, חשבנו שעומדים לפתוח עלינו באש ורצנו על נפשנו לתוך הנחל. כשהבחנתי שלמפקד הטנק יש קסדה לראשו, הבנתי שמדובר בכוחותינו ומיהרתי אליו. המפקד הופתע מאוד לראות אותנו שם, ואישר לנו לנוע דרומה לכיוון צומת אורים. עם רדת האור התארגנו בשיירה ויצאנו.

כשהגענו לכביש הראשי נגלו לעינינו מראות קשים ומבעיתים: רכבים ירויים ושרופים בכביש עצמו ומצדדיו, אמבולנס מהבהב עם דלתות פתוחות וריק מאדם, ציוד המפוזר לכל עבר, נסענו בחושך מוחלט, מבלי לדעת מה יכול לתקוף אותנו מתוך האפלה. נסענו במהירות מבלי להביט, עד שהגענו לצומת אורים, שם כבר היו כוחות צבא רבים.

בדיוק יצאה השבת ואמא שלי, בנחישות ובבהילות, ניצלה את הדקות הבודדות בהן היה אפשר לצאת מהקיבוץ והעלתה את שי על רכב שיצא לכיוון קריית גת. חברנו אליה לשם ונמלטנו אל ההורים של נועה במודיעין.

לאחר חמישה ימים חילץ עבורנו חבלן של משטרת ישראל את המשאית לאופקים, ומאז אנחנו יחד איתה במצפה רמון.

אני מקדיש את מילותיי **לחיים כצמן הי"ד**, חבר שחגג איתנו בליל שישי, ונרצח בביתו שבחולית בשבת בבוקר. איש שלום ואהבת חיים.

יהי זכרו ברוך.

רותן כרמלי

העלון במלון" – ערב השבת השישית מאז השבת השחורה אשר טרפה את כל קלפיו, ומאז יצאנו לגלות מביתנו בסעד.

זהו גיליון מספר 5 של "העלון במלון", ערב השבת השישית מאז השבת השחורה אשר טרפה את כל קלפיו, ומאז יצאנו לגלות מביתנו בסעד.

כל אחד ואחת מאיתנו מתמודד עם המצב באופן אחר – ואין התמודדות אחת נכונה למצב כה קשה. לשמחתי, גיליתי שעריכת העלון היא עבורי גם מעין תרפיה לנפש. התחושה שאנשים מצפים ל"עלים" שלנו, שהוא מהווה ערוץ של תקשורת בינינו ובין חברינו שאינם במלון, שביכולתו לגבש את הקהילה ולמסור מידע חשוב – כל אלו מדרבנים אותנו להמשיך בפעילות, הדורשת שעות של עבודה. אך מעל לכל מפעמת בי תחושת שליחות, וסליחה על "המילים הגבוהות"... אני מאמינה באמת ובתמים כי הסיפורים שכל אחד ואחת מאיתנו מספרים על התקופה הזו הם **אוצר שלא יסולא בפז**.

לכל איש יש שם, ולכל איש (ואישה, ילד וילדה) יש גם סיפור, וכל סיפור – ראוי שיסופר. אין אמת אחת ולעולם לא תימצא.

גם הניסוח ה"ספרותי" של האירועים ימתין לשעתו. כעת יש חשיבות לתיעוד באופן הגולמי והמהיר ביותר. בעזרת השם, בימים טובים יותר, נערוך את הדברים, דבר דבור על אופניו. אך ימים מעטים לפני פרוץ המלחמה היינו שקועים כולנו באירועי 50 שנה למלחמת יום כיפור (6 באוקטובר, זוכרים?). נוכחתי כי גם לאחר חמישים שנה אנשים עדיין צמאים לפיסות מידע חדשות, לפירורי זיכרונות, רגשות וחוויות מאותם ימים קשים, במאמץ להבין ואולי גם לעבד את הטראומה, ולא יאומן. גם לאחר יובל – עדיין מתגלים דברים חדשים!

חלפו חמישים שנה ושוב אנו חווים רעידת אדמה בעוצמה אדירה. למזלנו, אמצעי התקשורת בימינו מפותחים מאד, והדבר מקל על איסוף ותיעוד האירועים. כל אותם שברירי סיפורים וזיכרונות שנלקט, כל הסרטונים והתצלומים, קבצי המסמכים וכו' ירכיבו את סיפור המלחמה והשיקום (בעזרת השם, במהרה בימינו!) עבורנו ועבור הדורות הבאים.

חברי המערכת שלנו התגייסו כמיטב יכולתם לראיין וללקט עוד ועוד עדויות, ויבואו כולם על הברכה. גם חברים נוספים מצאו רגע להעלות על הכתב את מה שחוו, לצלם ולשלוח תמונות וסרטונים, וכל זה בתקופה כה לחוצה עבור כולנו. יבואו על הברכה נחום לנדאו, יורם פולק (נציגינו בכיתת הכוננות, בצוות צח"י ובחמ"ל!), איציק לייכטר האחד והיחיד, רועי גולן המנסה לאתר מרואיינים נוספים ולצלם אותם, שקמה כספי-יניב המסייעת, בנוסף לכל, גם בצדדים הטכניים של פרסום העלון, רותם קום היקרה, אבי הלפרין הצלם – כל אחד מהם תורם לאיסוף חלקים נוספים עבור הפאזל שלנו. (וסליחה אם שכחתי מישהו. נזכיר אותו בשבוע הבא...)

אשמח ואודה מאד אם אנשים נוספים יצטרפו למלאכה. איש כאשר יידבנו ליבו. הדבר אינו דורש כל מיומנות קודמת לבד מן הנכונות לכתוב, או להקשיב לעדויות אחרים. מי שמתקשה לכתוב יוכל להקליט את הזיכרונות כהודעה בוואטסאפ, ומתנדבים אחרים יעלו את הדברים על הכתב.

זוהי פעילות שיש בה גם מרפא לנפש, ותרומתה אדירה. נראה לי שגם בני נוער יכולים לקחת בה חלק. וכך ניצור רשת של "עיתונאים וארכיונאים חובבים" שייקחו חלק בבניית הסיפור שלנו. חברים ובני נוער יכולים גם לבקר אנשים מבוגרים שאינם בסעד ולתעד את סיפורם, וכאן השכר כפול ומכופל.

וכל הנושאים חשובים: החל מחוויות השבת השחורה, סיפורי חיילינו בחזית ומשפחותיהם, כיתת הכוננות וצוות החמ"ל, גם המתנדבים בסעד, הקמת המערכות המופלאות במלון, ההתמודדות של חברינו במקומות אחרים בארץ ואלו שהתגייסו לסייע להם, מכתבים שקיבלנו, מסמכים ותעודות ועוד ועוד.

בקיצור – צאו לדרך. הקליטו, רשמו, אספו, צלמו ושלחו אלינו למערכת. כל יוזמה תתקבל בברכה, ועוד תבוא העת בה יתגבשו הדברים לכלל תמונה שלמה. נשמח לכל מתנדב/ת. אפשר ליצור קשר עם כל אחד מחברי המערכת שלנו: שקמה, ברקאי אפרתי, שרה פולק, קובי אברהם וכמובן גם עימי.

ובהזדמנות זו כדאי להציץ גם בארכיון הדיגיטלי שלנו – "סעד - סיפור מקומי" – גם שם אנו מנסים לשמור את החומרים הרבים הנשלחים אלינו, וגם שם אשמח לסיוע בשמירה, תיוק וסידור החומרים. בתודה מראש-

חגית רפא

חתונה בסעד בימי מלחמה – בראש חודש כסלו תשפ"ד – 14.11.23

נפלה בחלקנו זכות גדולה.

ביום ששי בצהרים קיבלנו פנייה מן הנכד של לאה גוטמן, עתי גוטמן, בן אבי ואתי, להתחתן בסעד הערב. החתונה היתה אמורה להתקיים בחנוכה, בעוד חודש. לאור המצב הם החליטו להקדים את החתונה. קיבלנו את האישורים הדרושים. נכון, לנו עדיין אסור לישון כאן בלילה. וגם הם עוד מעט יסיימו את הריקודים וייסעו איש איש לביתו.

החתונה התקיימה בפורום של פלוגת המילואים של עתי גוטמן, יחד עם הכלה אור, 30 איש מן המשפחה, כיתת הכוננות, בהפקה מדהימה של הפלוגה ועזרה נפלאה של ניצן לנדאו, דותן גולדנברג וכיתת הכוננות – זכינו לשמח כאן חתן וכלה ולשמח את משפחת גוטמן. עם האור הזה, עם עוד בית חדש שנבנה בסעד – אנחנו בדרך חזרה הביתה.

דיווח קצף פה נחוט אנדאו, בסרטון אפליקציה בהוצאת ח"י חירום

(עוד מאחורי הקלעים של החתונה: ניתן לצפות בשידור בטלוויזיה בתוכנית של גורי אלפי. התוכנית אמורה היתה להיות משודרת ביום חמישי 16.11.23).

ברכות חמות בהתראות גדולה

אספתא לאה אטמן

אהורית אבי ואתי אטמן

ואלף המשפחה המורחבת

אכבוד נישואי הבן – הנכד

אתי אפי"א אור

בקיבוץ סעד יבנה וייכונן.

אני רוצה להגיד תודה לכולם

ממש כיף לי פה במלון! אני רוצה להגיד תודה לכולם.
 על הטיולים שאני משתתף בהם, על החפירות הארכיאולוגיות בהן אפילו מצאתי מטבע עתיק!
 אני שמח שיש פה חיילים שמשחקים איתנו ושומרים עלינו. כיף לי לעבוד קצת בחדר האוכל ובקפיטריה. אני נהנה
 מטיפול של קלינאית תקשורת.
 כיף לי גם ללכת לבריכה ולחדר כושר, וגם להסתפר!!!
 אני מתרגש עם תפילת הלל החגיגית.
 תודה לכולם על הטוב שיש לי כאן!

איתמר סרלאי

פינת הטרוויה / יאיר שלומי וברקאי אפרתי

נסו למצוא קשר בין השאלות לפרשת תולדות, תשובות בעלון בעמוד 4

1. מול מי נלחם הצבא האדום את "מלחמת החורף"?
2. מהי "צרחת וילהלם"?
3. אילו שלושה ענפים אולימפיים משמשים גם לציד?
4. מי כתב את "התפסן בשדה השיפון"?
5. איזה מוסד אוניברסיטאי שוכן ברחובות?
6. מיהו ראש עיריית באר שבע?
7. מי בתנ"ך מכונה "איש חמודות"?
8. איזו להקה הוציאה את השיר "חייב למות עלי" בשנת 2003?
9. מה שמו של אוהל מונגולי מסורתי?
10. בהנדסת מכונות, מהי התעייפות?

עאלת אקטואליה: נגד מי תשחק נבחרת ישראל בכדורגל במוצאי השבת (18.11), במסגרת מוקדמות

אליפות אירופה?

מלך טוב ואיחולים מקרב לב
 לסבתא ריבה לזהר
 לכבוד בר המצוה של הנכד שחר
 בן מרימ ומשה אנגלנדר
 בנחת, בשלווה ובבריאות.

לסבתא רבתא יונה רוזנטלר
 ברכות חמות להולדת הנין
 נכד איצל ואופר בן-ישי
 בן איתמר ואלקנה סימקוביץ'
 ברכות לרוב שמחה ובריאות!

משלחה של אנחת הקהילה

קהילה יקרה,

השבוע קיימנו לראשונה שיח קהילתי, כחלק ממהלך של שניים-שלושה מפגשים, בהם נבקש להתבונן כקהילה על סעד ועל חבריה וחברותיה, אל מול אירועי שמחת תורה ומלחמת חרבות ברזל. במסגרת המפגש התקיימו 8 מעגלים במלון, מעגל נוסף בזום עם מי שאינו במלון, ומעגל נוסף של חברי כיתת הכוננות והחמ"ל בסעד. היה ערב מרגש, עוצמתי וחשוב, שאיפשר לראשונה לשמוע ולהשמיע את הלכי הרוח של שכבות הגיל השונות. המפגש הראשון התמקד בעיקר בנוכחות רגשית ובהתבוננות על האתגרים והכוחות. המפגשים הבאים יעסקו בחשיבה קדימה ליום שאחרי המלחמה, הנוגע לכלל הקהילה ומתוך שיח משותף. אני מזמינה את כל חברי וחברות הקהילה לקחת חלק במפגשים המשמעותיים והחשובים הללו.

תשלום חודשי ל-yes

נעם אבן חן מעדכן: לאור המצב, לא יבוצע כלל חיוב לתושבי העוטף שפוננו מבתיהם - עבור חודשים אוקטובר + נובמבר כך שלא תישלח גם חשבונית חודשי, ובנוסף הממירים לא ינותקו.

נוהל שהייה וכניסה לסעד

בסעד חלה עדיין חובת אישור כניסה מתוקף צו מפקד פיקוד הדרום, האוסר על כניסה לשטח שהוכרז כשטח צבאי סגור. סעד נכללת בשטחים אלה ועל כן אין כניסה לקיבוץ, למעט לכוחות הביטחון ולצרכים שהוגדרו ע"י מדינת ישראל כחיוניים.

הנחיות אלו נגזרות מהערכת המצב המבצעית, המצביעה על מספר סיכונים בכניסה לסעד. ההנחיות מתעדכנות מעת לעת.

לאחר שיח עם הצבא, ניסחנו מספר הנחיות המאפשרות כניסה לסעד, על מנת להקל על התושבים ומתוך רצון להתחיל ליצור חיבור "בין אדם למקום".

1. כניסה לסעד

- כניסה לסעד תותר בין השעה 8:00 בבוקר ל 16:00 אחר הצהריים לחברים ותושבים או בני משפחתם בלבד.
- על מנת שנוכל לשלוט בתנועות בקיבוץ, בכל כניסה יש להצטרף לקבוצת וואטסאפ ייעודית, בה יועברו הנחיות חירום שונות מעת לעת. ביציאה מהקיבוץ יש לצאת מקבוצת הוואטסאפ.
- ענפים ועובדים שונים המעוניינים לחזור לעבודה, נדרשים לתאם זאת עם החמ"ל.

2. לינה בסעד

- לינה בסעד אסורה למעט אנשי כוחות הביטחון, מתוקף צו האלוף והתיאום עם צה"ל.
- כוחות ביטחון הפועלים בגזרה הסמוכה לסעד רשאים לשהות בסעד, אך נדרשים לתאם עם החמ"ל את שהותם ולהיכנס לקבוצה הייעודית ללינה בסעד.
- ניתן לאשר למספר מצומצם של עובדים חיוניים ללון בסעד דרך חמ"ל ייעודי שגורמי צה"ל עומדים איתם בקשר. אם ישנו צורך גדול לכך, אנא צרו קשר עם צה"ל עד שעה 14:00 ביום שלפני. אנו נבחן את הבקשות בהתאם להקצאות הלינה העומדות לרשותנו.

תודה על שיתוף הפעולה - הנהלת סעד, צה"ל וביטחון סעד.

שתהיה לכולנו שבת שלום ומנוחה.